

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นขนาดกลาง สูงได้ถึง 20 ม. เรือนยอดแน่น ลำต้นกลม บางที่เป็นร่องไปยังโคนต้น เปลือกสีน้ำตาลอมเทาถึงน้ำตาลแดง เรียบหรือแตกเป็นร่องละเอียดและเป็นแผ่น เปลือกในสีครีมอมน้ำตาล มีเส้นใย ใบ กว้าง 4-8 ซม. ยาว 10-20 ซม. ก้านใบยาว 1.5-4 ซม. รูปรีถึงรูปขอบขนาน หรือรูปใบหอกกลับ ปลายแหลมถึงเรียวแหลมทั้งสองด้าน ขอบใบไม่จักหรือจักตื้นๆ 2-3 ซี่ เนื้อคล้ายหนังบาง เป็นมันด้านบน เกลี้ยง ทั้งสีกนอกเกลี้ยง เส้นใบ 8-10 คู่ ดอก กว้างประมาณ 5 ซม. สีขาวอมเขียว ออกเป็นช่อห้อย ยาว 18-30 ซม. ส่วนมากตามกิ่งใต้ผลใบ หรือใกล้ปลายกิ่ง แกนกลางดอกที่โคนมีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 4 มม. ไม่มีก้านดอก หลอดกลีบเลี้ยงยาวประมาณ 5 มม. เป็นเหลี่ยมเมื่อตัดขวาง กลีบดอก 4 กลีบ ยาว 1.2-2 ซม. กลมหรือรูปไข่ โคนเชื่อมกับหลอดเกสรเพศผู้ เกสรเพศผู้ ยาว 3-4.5 ซม. เรียง 4-5 วง เชื่อมกันใกล้โคน เป็นหลอดสั้น ยาวประมาณ 5 มม. ก้านเกสรเพศเมียยาวประมาณ 5 ซม. สีชมพู ผล กว้างประมาณ 5 ซม. ยาวประมาณ 10 ซม. รูปไข่หรือขอบขนาน เป็นเหลี่ยมเมื่อตัดขวาง เป็นสันตื้น 4 สันเมื่ออ่อน แล้วเกือบกลมและมีสีเหลืองอ่อนหรือมีแต้มสีชมพูเมื่อสุก พบน้อย ไม้ขึ้นรองในป่าดิบที่ยังไม่ถูกทำลาย สูงได้ถึง 200 ม. จ.ตรัง สงขลา

ข้อมูลอ้างอิง : โชนอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559 792 หน้า.

ภาพประกอบ : ภาพใบ : <http://134.76.19.22/sumatra/taxa/Lecythidaceae/Barringtonia%20scortechinii>

ภาพดอก : <https://www.flickr.com/photos/adaduitokla/13309239185/in/photostream/>

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

